

per al desplegament de les previsions contingudes en la present Llei.

Disposició final quinta. *Desplegament reglamentari.*

En el termini màxim de tres mesos després de la constitució del Consell i de conformitat amb els corresponents acords del Consell Territorial del Sistema, s'aprovarà la intensitat de protecció dels servicis previstos d'acord amb els articles 10.3 i 15, així com el barem per a la valoració del grau i els nivells de dependència previstos en els articles 26 i 27.

Disposició final sexta. *Informe anual.*

1. El Govern haurà d'informar les Corts anualment de l'execució de les previsions contingudes en la present Llei.

2. El dit informe incorporarà la memòria del Consell Territorial i el dictamen dels Òrgans Consultius.

Disposició final setètima. *Habilitació normativa.*

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució de la present Llei.

Disposició final octava. *Fonament constitucional.*

Esta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat per a regular les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals, conforme a l'article 149.1.1a de la Constitució.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor el primer dia del mes següent al de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21991 LLEI 40/2006, de 14 de desembre, de l'Estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior. («BOE» 299, de 15-12-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

1. L'emigració espanyola ha constituït un fenomen polític, social i econòmic que ha caracteritzat la nostra

història, i que s'ha accentuat des de la segona mitat del segle XIX fins més enllà de mitjan segle XX.

2. Les primeres lleis sobre l'emigració, que daten de 1907 i 1924, van nàixer amb el mer objectiu de proclamar la llibertat d'emigració i de propiciar els desplaçaments dels espanyols a l'estranger, sense que s'inclogueren mesures específiques de protecció una vegada instal·lats al país d'acollida.

3. Durant els segles XIX i XX, en diversos períodes, es van produir onades d'exiliats polítics de distintes orientacions i signes; així mateix, com a conseqüència de la Guerra Civil espanyola i de la dictadura, a partir de 1939 comença a produir-se un èxode de refugiats polítics i una emigració de caràcter econòmic a altres països, motivada per les dures circumstàncies de la postguerra que es viuen a Espanya, i atreta per les bones perspectives de treball i el major nivell de vida derivat del creixement econòmic existent en eixos països.

L'exili, com a conseqüència de la Guerra Civil espanyola i la dictadura, va significar, sens dubte, una pèrdua per al desenvolupament econòmic, cultural i social d'Espanya. En sentit invers, els països que van acollir els refugiats espanyols van poder beneficiar-se amb la formació acadèmica, científica i professional dels exiliats.

4. La Llei 93/1960, de 22 de desembre, de Bases d'Ordenació de l'Emigració i el Decret llei 1000/1962, de 3 de maig, que aprova el text articulat de dita llei, elaborats durant el règim de dictadura, ignoren l'existència de centenars de milers d'exiliats a Europa i Iberoamèrica, si bé és cert que marquen un canvi de criteri en l'enfocament del corrent migratori.

5. Les raons d'este canvi obeïxen a la voluntat de regular l'emigració de la població espanyola i, al mateix temps, impulsar-la. Com a conseqüència d'això, es mantindrà amb un creixement constant, fins a 1967, aquell fenomen migratori fonamentalment dirigit cap als països europeus més desenvolupats, que havia començat a produir-se cap a 1959.

6. Els factors que determinen este desplaçament massiu de treballadors a l'exterior en ple règim franquista són, d'una banda, el notable increment demogràfic d'Espanya, que provoca un excedent de mà d'obra que les estructures econòmiques, basades en una economia rural i d'escassa industrialització, no poden absorbir, i, d'altra, l'expansió industrial i el creixement econòmic dels països europeus.

7. L'emigració de la dècada dels anys seixanta, així com la de les dècades anteriors, va tindre efectes beneficiosos, tant per al treballador, que tenia la possibilitat d'obtenir una ocupació més ben remunerada i de millorar la seua qualificació professional i les seues condicions de vida, com per al creixement econòmic d'Espanya, ja que l'entrada de divises enviades pels emigrants va permetre sufragar part del dèficit comercial i equilibrar la balança de pagaments, cosa que va facilitar les importacions de béns d'equip destinats a la modernització de les empreses. Esta situació va contribuir en gran manera a l'expansió industrial d'Espanya en els anys seixanta i setanta.

8. De manera paral·lela a estos efectes beneficiosos, la realitat de l'emigració i de l'exili exigix posar també de relleu les conseqüències negatives per als treballadors emigrants, els exiliats i les seues famílies, derivades del desarrelament social i cultural d'Espanya, conseqüència política del règim franquista sorgit de la Guerra Civil, de les dificultats d'inserció social i laboral al país d'acollida i dels problemes que havien d'abordar en el seu projecte de retornar a Espanya i, en alguns casos, de la repressió política patida al país d'acollida.

9. Cal fer menció especial de les dones que van haver d'emigrar, quasi sempre en el context d'un trasllat familiar, patint la doble jornada de treball domèstic i del treball fora de la casa. A la discriminació de gènere, s'unia

la vulnerabilitat de la dona emigrada que estava fora del seu país.

Són diverses les generacions de dones que han viscut la part més difícil de l'emigració o del retorn i per a les quals el temps del canvi social pareixia haver arribat massa tard. Per això, necessiten una atenció especial i reforçada que compense el desequilibri viscut i que els permeti junt amb les més joves la incorporació i el gaudi ple dels drets que propicien les reformes legislatives a favor de la igualtat que es produïxen a Espanya.

10. L'última Llei en matèria d'emigració ha sigut la Llei 33/1971, de 21 de juliol, que, si bé continua orientada al foment de l'emigració i manté el silenci sobre l'exili, introdueix la novetat de poder acollir-se a plans, operacions i programes per a facilitar el desplaçament i l'accés a l'ocupació al país d'acollida. Esta Llei va introduir, igualment, ajudes de caràcter social, educatiu i cultural, així com mesures dirigides a la formació professional i integració laboral tant per als emigrants com per als retornats.

11. Junt amb les actuacions desenvolupades des de l'àmbit públic, ha de destacar-se l'important paper exercit pels centres i associacions d'emigrants, de vegades corrector de la carència pública. El moviment associatiu, creat pels espanyols als països d'acollida, amb l'objectiu fonamental de l'assistència i socors mutu, constitueix hui en dia un instrument vertebrador de les comunitats d'espanyols a l'exterior, imprescindible per a canalitzar i materialitzar les actuacions de suport i atenció desenvolupades per les distintes Administracions Públiques a favor dels espanyols a l'exterior i dels retornats.

En 1993 es publica el Reial Decret 728/1993, pel qual s'establixen les pensions assistencials per ancianitat a favor dels emigrants espanyols: es tracta de la mesura de més abast en la protecció dels espanyols que viuen fora d'Espanya, que garanteix als majors espanyols de l'exterior el mateix nivell de vida de què disfruten els residents al nostre país.

12. A més d'esta breu ressenya sobre l'evolució de l'emigració espanyola i el seu reflex en les distintes normes legals, cal afegir, finalment, que a partir del final de la dècada dels setanta –amb l'arribada de la democràcia–, comença a produir-se un fenomen de signe contrari al de l'emigració: la tornada o retorn dels espanyols emigrants i les seues famílies al nostre país, a causa, en gran manera, de la recessió econòmica que patix Europa en els anys setanta, així com de la crisi econòmica que travessen determinats països d'Iberoamèrica. A pesar que este procés té lloc en un context econòmic favorable per a Espanya, no es van adoptar les mesures necessàries per a atendre integralment el dit retorn.

13. L'emigració compta amb una llarga tradició en matèria d'òrgans col·legiats de participació. Des que en 1888 es van crear les anomenades Junttes d'Emigració fins que en 1987 es van instituir les actuals vies de participació institucional dels espanyols residents a l'estranger, al llarg de tot el període, quasi ininterrompudament, s'han configurat diferents òrgans de participació en matèria emigratòria, de diversa naturalesa, funcions i composició.

La participació institucionalitzada en matèria d'emigració es va canalitzar en primer terme a través de la constitució de vies en dos nivells: el local, dins d'Espanya, amb la denominació de «Junttes d'Emigració» establides a les províncies espanyoles del litoral, més tard anomenats «Patronats Locals d'Emigració» o, a l'exterior, en l'àmbit de les demarcacions consulars, els «Patronats d'Emigrats Espanyols», i posteriorment «Junttes Consulars d'Emigració»; el nacional, amb participació dels diversos Departaments amb competència en la matèria, de les institucions i dels emigrants, amb denominacions com «Consell Superior de l'Emigració», «Junta Central de l'Emigració» o, en època més recent, «Consell de l'Institut Espanyol d'Emigració».

En l'actualitat, i des de 1987, es troben constituïts els Consells de Residents Espanyols, amb membres elegits pels emigrants, en determinades demarcacions consulars, i el Consell General de l'Emigració amb participació de l'Administració Central i Autònoma, dels emigrants, elegits pels Consells de Residents, i de les Organitzacions sindicals i empresarials.

II

1. En l'actualitat ens trobem amb un fet inqüestionable, herència en gran part de la nostra emigració i del nostre exili, que suposa l'existència d'aproximadament un milió i mig d'espanyols i els seus descendents que residixen fora del territori espanyol, la qual cosa constitueix un valor en si mateix que confirma la presència d'Espanya més enllà de les seues fronteres. Estos espanyols, per la seua condició i característiques peculiars, exigixen un tractament específic per part de l'Estat que permeti, en compliment de l'article 14 de la Constitució Espanyola de 1978, garantir als espanyols residents a l'exterior l'exercici dels drets i deures constitucionals en condicions d'igualtat amb els residents a Espanya, amb el compromís dels poders públics d'adoptar les mesures necessàries per a remoure els obstacles que impedisquen fer-los reals i efectius.

En este sentit, es va donar un primer pas amb l'aprovació de la Llei 3/2005, de 18 de març, per la qual es reconeix una prestació econòmica als ciutadans d'origen espanyol desplaçats a l'estranger durant la minoria d'edat, com a conseqüència de la Guerra Civil, i que van desenvolupar la major part de la seua vida fora del territori nacional. Esta norma, d'una banda, va suposar un reconeixement històric; i d'una altra, va dotar de protecció econòmica i assistència sanitària un col·lectiu concret d'espanyols: els denominats «Xiquets de la Guerra».

2. L'Estatut de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior constitueix el marc bàsic per a establir el deure de cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes, així com els mecanismes necessaris per a la coordinació de les seues actuacions, en col·laboració amb l'Administració Local, amb els agents socials i amb les organitzacions i associacions d'emigrants, exiliats i retornats.

3. D'altra banda, en compliment de l'article 42 de la Constitució, és necessari establir una política integral d'emigració i de retorn per a salvaguardar els drets econòmics i socials dels emigrants, dels exiliats i dels descendents d'ambdós, i per a facilitar la integració social i laboral dels retornats, la regulació bàsica de la qual s'establix en el present Estatut.

4. En este sentit, l'Estatut configura, en matèria de retorn, el marc de cooperació de les Administracions Públiques que permeti coordinar les seues actuacions per a un millor i més eficaç aprofitament dels recursos públics, que garanteixen la tornada a Espanya en les condicions més favorables.

5. L'Estatut pretén donar resposta a les reiterades demandes realitzades des dels distintes sectors de l'emigració, de l'exili i del retorn. Per això, en el procés d'elaboració s'han valorat especialment les aportacions i propostes efectuades per representants del món de l'emigració, tant dels membres del Consell General de l'Emigració com dels representants de les organitzacions i associacions d'emigrants i exiliats a l'exterior i de retornats.

6. La participació de les associacions en la confecció de l'Estatut, així com la preceptiva consulta al Consell General de l'Emigració, doten l'Estatut de la legitimitat necessària en una norma d'estes característiques, i en garanteixen l'adequació a les necessitats actuals de tots els espanyols que es troben fora del nostre territori, així com als que han decidit tornar i necessiten una atenció específica.

7. En l'actualitat els moviments migratoris, tenint en compte, d'una banda, l'exercici del dret a la lliure circulació en el context de la Unió Europea, i d'un altre, la globalització de l'economia, han aconseguit una dimensió i una significació distinta. Als països desenvolupats, en els quals l'Estat satisfà les necessitats bàsiques de la seua ciutadania, el desplaçament a un altre país respon a motivacions de distinta índole que persegueixen ampliar les expectatives personals i professionals o millorar la qualitat de vida, com és el cas dels funcionaris públics i treballadors al servici de l'Administració espanyola a l'exterior, els cooperants i els treballadors i professionals de les empreses espanyoles destinats temporalment a l'estranger. Per això, l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'Estatut engloba tots els espanyols a l'exterior, tant els emigrants i exiliats, com els desplaçats i els familiars d'ambdós.

Espanya ha de considerar la seua comunitat emigrant com un autèntic capital social: el seu compromís amb la seua terra d'origen la convertix en un recurs fonamental per a la projecció d'Espanya a l'exterior. Una part fonamental d'este capital social està compost per milers d'espanyols no nascuts a Espanya que residixen per tot el món; ells també són part del present del nostre país i hem de considerar-los actors imprescindibles en la construcció del futur.

Un dels fenòmens que més enriqueixen molts dels centres d'emigrants espanyols és la participació activa de ciutadans no espanyols en el desenvolupament social i cultural d'estos. És convenient que els poders públics reconeguen esta realitat i que la fomenten.

L'aplicació de la clàusula d'Estat social consagrada per la Constitució de 1978 ha d'estendre's a tots els espanyols, també a aquells que per les seues circumstàncies vitals han hagut de viure fora del territori nacional. Esta Llei no sols proclama per primera vegada la relació de drets socials i el catàleg de prestacions que l'Estat ha de garantir als emigrants, sinó també que estos tindran el mateix contingut i abast que els que disfruten els espanyols residents al territori nacional.

III

1. L'Estatut es dicta a l'empara de l'article 149.1.2a de la Constitució Espanyola de 1978 que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'emigració.

2. L'Estatut comprén quatre títols, dos disposicions addicionals, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

3. El Títol Preliminar determina l'objecte i la finalitat de l'Estatut. L'Estatut es configura com el marc jurídic que garanteix a la ciutadania espanyola resident a l'exterior l'exercici dels seus drets i deures constitucionals en termes d'igualtat amb els espanyols residents a Espanya. A més, l'Estatut té com a finalitat delimitar les línies bàsiques de l'acció protectora de l'Estat dirigida als espanyols residents a l'exterior i fixar el marc de cooperació i coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes en este sentit.

L'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei preveu l'actual situació del moviment migratori i del retorn, i supera el tradicional concepte d'emigració recollit en la Llei 33/1971, de 21 de juliol.

En últim lloc, el Títol Preliminar relaciona una sèrie d'objectius encaminat a garantir l'exercici dels drets i deures dels espanyols residents a l'exterior, en condicions d'igualtat amb els residents a Espanya, a atendre i desenvolupar actuacions en matèria de retorn i a promoure i fomentar el moviment associatiu dels espanyols a l'exterior i la participació institucional en matèria d'emigració. Junt amb això s'establixen els mecanismes més adequats per a la cooperació i coordinació de les Administracions Públiques en este sentit.

4. El Títol I comprén una relació sistemàtica de drets dels espanyols que residixen a l'exterior, i formula, al seu torn, mesures i mecanismes que facen efectiu l'exercici dels esmentats drets i la seua materialització en determinades prestacions. Este Títol comprén tres capítols:

a) El capítol I recull els drets de participació: dret a ser elector i elegible, assistència i protecció dels espanyols a l'exterior, dret de petició, d'acudir al Defensor del Poble i d'informació, dret a la participació en òrgans consultius de l'emigració, organitzacions sindicals i empresarials i dret d'associació. Entre estos drets s'ha de destacar el dret a ser elector i elegible, així com el dret a la participació i el d'associació, que reflectixen la voluntat de fomentar un associacionisme integrador i constructiu, impulsant la coordinació d'actuacions entre Administracions Públiques a fi d'un millor i més eficaç aprofitament dels recursos públics. Així mateix, es preveu l'establiment d'un cens d'associacions i centres radicats a l'exterior que continga la inscripció d'aquells que siguen conformes amb el reconeixement dels drets fonamentals i llibertats que preveu la Constitució Espanyola. D'altra banda, este capítol es completa amb la prohibició als poders públics de qualssevol mesures que puguen ocasionar discriminació per raó de gènere, així com amb la promoció de polítiques d'igualtat entre dones i hòmens.

b) El capítol II recull drets socials i prestacions: dret a la protecció de la salut, drets en matèria de Seguretat Social i prestacions per raó de necessitat, servicis socials per a majors, accions d'informació sociolaboral i orientació i participació en programes de formació professional ocupacional i drets en matèria d'ocupació. En este capítol cal destacar la redacció sobre el dret a la protecció de la salut, que constituïx un objectiu prioritari en l'acció exterior de l'Estat, així com les previsions sobre Seguretat Social i prestacions: efectivament, es tracta de recollir, entre altres aspectes, el compromís d'avançar en la conservació dels drets en la matèria i de perfeccionar els mecanismes de protecció existents, sobretot per a les persones majors, incorporant l'assistència sanitària en sentit ampli (sanitària, geriàtrica, medicaments, etc.). En este sentit, es tracta també de tindre en compte la diferent organització tant de l'assegurament com de la prestació de cures sanitàries als països on residixen. Per això s'introdueix la prestació per raó de necessitat, com un nou concepte que engloba la pensió assistencial per ancianitat, regulada en la seua normativa específica, junt amb l'assistència sanitària, atés que a la vista de l'evolució actual d'estes pensions fa falta modificar-ne la regulació, per a la millor adaptació a les necessitats reals dels seus potencials beneficiaris.

Junt amb això, s'ha de mencionar la necessària regulació sobre els aspectes relatius a l'ocupació (informació, orientació, formació, etc.), dins d'una concepció àmplia que comprega tots els espanyols a l'exterior i retornats, especialment aquells considerats més vulnerables (jòvens i dones amb dificultats d'inserció laboral).

c) El capítol III recull els drets relatius a l'educació i a la cultura: dret a l'educació, homologació, convalidació i reconeixement de títols i estudis estrangers, així com l'accés a les llengües i cultures espanyoles. Els drets que recull este capítol constituïxen un tot que persegueix, en definitiva, mantindre els vincles dels espanyols a l'exterior amb Espanya, tant per a aquells que residixen fora com, especialment, per a aquells que decidixen tornar.

Cal assenyalar que els drets i prestacions que es mencionen estaven en alguna mesura establits, si bé la seua regulació es trobava en normes disperses i de rang inferior, per la qual cosa amb el present Estatut es pretén consolidar-ne l'exercici, i dotar-los d'una dimensió real i efectiva a l'elevant el rang normativa que l'empara.

5. El Títol II recull la política integral en matèria de retorn. Ja en l'enunciat el terme integral revela la voluntat

d'unificar en el sentit de comprendre tots els aspectes relatius al retorn. Per a això es preveu un mecanisme específic: l'Oficina Espanyola del Retorn, adscrita al Ministeri de Treball i Assumptes Socials; esta oficina serà l'encarregada d'ajudar, orientar i assessorar els espanyols que decidisquen retornar, amb l'objectiu de materialitzar l'efectiva inserció social i laboral a Espanya.

D'altra banda, s'apunta la necessitat d'abordar les reformes normatives necessàries que promoguen i faciliten l'accés als espanyols retornats a determinades prestacions, i d'adoptar mesures específiques de foment de l'ocupació dirigides al col·lectiu d'espanyols retornats que decidisquen incorporar-se al nostre mercat de treball.

6. Finalment, el Títol III recull els mecanismes i instruments de cooperació, col·laboració i coordinació de les actuacions de les distintes Administracions Públiques competents en eixe àmbit, a fi de garantir l'efectivitat dels drets i deures que l'Estatut reconeix als espanyols residents a l'exterior i als retornats a Espanya; esta cooperació persegueix l'optimització dels recursos públics a fi d'una eficaç i eficient utilització de tots els recursos.

Per a facilitar estos objectius, es preveu la constitució d'una Comissió en l'àmbit del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, de la qual formaran part representants de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes.

7. En un altre orde de qüestions, la disposició addicional primera crea el Portal de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior, com a punt d'informació integral en Internet.

8. D'altra banda, es recull una disposició derogatòria única, que deroga expressament la Llei 33/1971, General d'Emigració, de 21 de juliol, àmpliament alterada en els seus fins i objectius per l'entrada en vigor de la Constitució Espanyola de 1978 i la vigència de la quals, en molts aspectes, és purament testimonial.

9. Finalment, la Disposició final primera modifica alguns aspectes del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, atès que la present Llei deroga la Llei General d'Emigració de 1971 i, en conseqüència, el que fa referència a la competència en matèria de visat de contractes de treball dels treballadors que es desplacen a l'exterior i d'ofertes d'ocupació a l'exterior.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat.*

1. La present Llei estableix el marc jurídic i els instruments bàsics per a garantir a la ciutadania espanyola a l'exterior l'exercici dels drets i deures constitucionals, en termes d'igualtat amb els espanyols residents al territori nacional, així com reforçar els vincles socials, culturals, econòmics i lingüístics amb Espanya i amb les seues respectives nacionalitats i comunitats d'origen.

2. La present Llei té també com a finalitat delimitar les línies bàsiques de l'acció protectora de l'Estat i de les comunitats autònomes, a fi de millorar les condicions de vida dels espanyols residents a l'exterior, en aquells àmbits en què siga necessari complementar la protecció existent al país de residència.

3. Esta Llei estableix, així mateix, el marc d'actuació i les mesures específiques que hauran de desenvolupar l'Estat i les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències respectives, per a facilitar tant l'atenció als espanyols a l'exterior, com la integració social i laboral d'aquells espanyols que decidisquen retornar a Espanya, sense perjudi del dret a la lliure circulació de treballadors.

4. Els objectius i les finalitats d'esta Llei s'entenen, en tot cas, sense perjudi de les competències que tenen les comunitats autònomes ni de les seues lleis.

Article 2. *Àmbit subjectiu.*

1. La present Llei s'aplicarà:

a) Als que tinguen la nacionalitat espanyola i residisquen fora del territori nacional.

b) A la ciutadania espanyola que es desplace temporalment a l'exterior, incloent-hi els qui ho facen en l'exercici del dret a la lliure circulació.

c) Als espanyols d'origen que retornen a Espanya per fixar la seua residència, sempre que tinguen la nacionalitat espanyola abans de la tornada.

d) Als familiars dels anteriorment mencionats, considerant com a tals el cònjuge no separat legalment o la parella amb què mantinga una unió anàloga a la conjugal, en els termes que es determinen reglamentàriament, i els descendents fins al primer grau, que tinguen la condició de persones amb discapacitat o siguen menors de 21 anys o majors de la dita edat que estiguen a càrrec seu i que en depenguen econòmicament.

2. L'Estat establirà els requisits bàsics i el procediment per a acreditar la situació d'espanyol retornat.

Article 3. *Objectius.*

Els objectius fonamentals de la present Llei són:

a) Regular els drets i deures dels espanyols residents a l'exterior garantint-ne l'exercici per mitjà del compromís dels poders públics de promoure les condicions per a fer-los reals i efectius, en condicions d'igualtat amb els residents a Espanya.

b) Delimitar l'àmbit de l'acció protectora de l'Estat i de les comunitats autònomes quan siga necessari complementar la protecció dispensada pels servicis públics del país de residència.

c) Establir, conjuntament amb les comunitats autònomes competents, el marc d'actuació per garantir la promoció educativa i l'accés a les llengües i cultures espanyoles, tant dels espanyols residents a l'exterior com dels seus descendents.

d) Fomentar i consolidar el moviment associatiu dels espanyols a l'exterior, donant suport fonamentalment a la creació i el manteniment dels Centres i associacions d'espanyols a través de les activitats que s'hi desenvolupen, que tinguen com a objecte la previsió i l'assistència social i cultural dels seus membres i la informació i assessorament per al retorn, això sense perjudi de les actuacions que en eixos àmbits siguen desenvolupades per les comunitats autònomes amb competències en eixes matèries.

e) Donar suport a les associacions d'espanyols residents a l'exterior i a les de retornats constituïdes a Espanya a fi de facilitar la informació, orientació i assessorament necessaris als espanyols que decidixen retornar, com a labor complementària a la de les Administracions Públiques.

f) Promoure i facilitar la participació dels espanyols residents a l'exterior a través dels Consells de Residents Espanyols i del Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior i dels òrgans equivalents existents a les comunitats autònomes i d'aquells altres que puguen crear-se en el futur.

g) Configurar, conjuntament amb les comunitats autònomes, el marc en què hauran de desenvolupar-se les actuacions en matèria de retorn per a facilitar la integració social, cultural i laboral dels espanyols que decidisquen tornar a Espanya.

h) Vetlar, junt amb les comunitats autònomes, per la protecció dels drets dels desplaçats o expatriats a l'exterior.

i) Establir junt amb les comunitats autònomes i, si és el cas, amb les Administracions Locals, els mecanismes adequats per a la coordinació de les actuacions desenvolupades per les distintes Administracions Públiques, en els seus respectius àmbits de competències, a fi d'aconseguir una major eficiència i eficàcia en l'aplicació dels recursos públics destinats a millorar les condicions de vida dels espanyols a l'exterior i dels retornats.

j) Vetlar especialment per estendre l'acció protectora a aquells espanyols a l'exterior que no tinguen recursos suficients i que siguin persones majors, persones amb discapacitat, jòvens o dones amb especials dificultats d'integració social o laboral o espanyols desplaçats durant la seua minoria d'edat, fora del territori nacional, com a conseqüència de la Guerra Civil espanyola, en el període 1936-1939, així com als qui siguin objecte d'atacs o amenaces terroristes a l'exterior.

TÍTOL I

Drets i prestacions

CAPÍTOL I

Drets de participació

Article 4. *Dret a ser elector i elegible.*

1. Els espanyols que residixen a l'exterior tenen dret a ser electors i elegibles, en tots i cada un dels comicis, en les mateixes condicions que la ciutadania resident a l'Estat espanyol, en els termes que preveu la normativa d'aplicació.

2. L'Estat fomentarà els tractats internacionals oportuns perquè els residents espanyols a l'exterior veguen reconegut el dret a ser elector i elegible en les eleccions municipals del seu lloc de residència, sota els criteris de reciprocitat que s'establisquen en els dits tractats o en la llei. En l'àmbit de la Unió Europea l'Estat adoptarà les iniciatives necessàries perquè en cap país es limiten o restringisquen estos drets.

3. L'Estat promourà les mesures necessàries per a facilitar la incorporació de la ciutadania espanyola a l'exterior en les llistes electorals dels partits polítics, amb transparència i publicitat de les distintes opcions polítiques.

4. L'Administració General de l'Estat arbitrarà els mecanismes necessaris per a assegurar la permanent actualització del cens dels electors residents a l'exterior, i actualitzar el Cens de Ciutadans Espanyols a l'Exterior. A este efecte, es potenciaran els mitjans disponibles en els Consolats per a atendre les funcions que els assigna la normativa electoral com a col·laboradors de l'Oficina del Cens Electoral.

5. Per a facilitar l'exercici del dret de vot dels espanyols residents a l'exterior, es promouran les mesures legals tendents a homogeneïtzar els procediments electorals per a la ciutadania espanyola a l'exterior i s'habilitaran els mitjans materials, tècnics i humans necessaris que possibiliten la votació en urna o a través d'un altre mitjà tècnic que garantisca el secret del vot i la identitat del votant, en eleccions generals, europees i autonòmiques, en les demarcacions consulars, tenint en compte les característiques dels països de residència i el nombre i distribució d'espanyols residents al país de què es tracte.

6. Per a garantir la concurrència electoral en igualtat de tots els partits polítics, llistes electorals i coalicions,

serà facilitada informació actualitzada per part de l'Estat, així com l'accés als mitjans públics de comunicació amb projecció a l'exterior.

Article 5. *Assistència i protecció dels espanyols a l'exterior.*

Els poders públics, en l'àmbit de les seues competències, establiran les mesures perquè les Oficines Consulars, Conselleries de Treball i Assumptes Socials i la resta de dependències de l'Administració espanyola a l'exterior compten amb els mitjans personals, materials i tècnics necessaris per a prestar la deguda assistència, protecció i assessorament a la ciutadania espanyola a l'exterior.

L'Administració General de l'Estat i la de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives, prestaran especial atenció a aquells que es troben en situacions de necessitat i als privats de llibertat, fonamentalment als condemnats a la pena capital o cadena perpètua, així com a la ciutadania espanyola que haja sigut víctima de delictes de lesa humanitat en processos de repressió política.

L'Estat fomentarà l'adopció de mesures encaminades a reforçar la tutela judicial dels espanyols a l'exterior, i impulsar la firma de Tractats o Convenis en matèries com el reconeixement de sentències i la defensa dels penats.

Reglamentàriament, es determinaran els supòsits en què la ciutadania espanyola resident a l'exterior que no tinga recursos econòmics podrà accedir a l'assistència jurídica gratuïta quan este benefici no existisca al país de residència.

Article 6. *Dret de petició.*

Els espanyols residents a l'exterior poden exercir el dret de petició, individualment o col·lectivament, davant de qualsevol institució pública, administració o autoritat, així com davant dels òrgans de direcció i administració dels organismes i entitats vinculats de les Administracions Públiques espanyoles o que en depenen, en els termes establits en la Llei Orgànica 4/2001, de 12 de novembre, reguladora del Dret de Petició.

Article 7. *Dret a acudir al Defensor del Poble.*

Els espanyols residents a l'exterior poden dirigir-se al Defensor del Poble o als òrgans equivalents de les comunitats autònomes invocant un interès legítim, en les mateixes condicions que els residents a Espanya.

Article 8. *Dret d'informació.*

Els espanyols a l'estranger tenen dret a obtindre informació sobre el conjunt de les lleis i la resta de normes que conformen l'ordenament jurídic espanyol i, especialment, sobre aquelles que afecten els seus drets i interessos legítims, per a la qual cosa l'Administració Pública espanyola comptarà amb les noves tecnologies, i en potenciar la utilització en relació amb la ciutadania espanyola a l'exterior.

Igualment, tenen dret a conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en què siguin interessats, així com qualsevol altre dret que com a ciutadà, en les seues relacions amb les Administracions Públiques, estiga previst en la normativa.

Article 9. *Dret a la participació en els òrgans consultius de l'emigració.*

1. Els espanyols residents a l'exterior tenen dret a participar en els assumptes que els concernisquen a tra-

vés dels Consells de Residents Espanyols i del Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior o dels òrgans equivalents de les comunitats autònomes. Així mateix, tenen dret a participar en igualtat de condicions amb la resta dels espanyols en els òrgans existents en les Administracions Públiques, d'acord amb la legislació aplicable.

2. Els espanyols residents a l'exterior podran ser electors i elegibles per als òrgans esmentats en l'apartat anterior, tenint en compte el que estableixen les normes que regulen els dits òrgans i, en el que estes no preveuen, pel que estableix el Títol Primer, capítols I i II, de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de Règim Electoral General.

Article 10. *Consell General de l'Emigració.*

1. El Consell General de l'Emigració és un òrgan de caràcter consultiu i assessor, adscrit al Ministeri de Treball i Assumptes Socials, a través de la Direcció General d'Emigració, l'elecció, composició i règim de funcionament del qual es regularan reglamentàriament. El dit Reglament haurà de garantir la representació de totes les comunitats autònomes i Ciutats Autònomes que ho desitgen i de les federacions d'associacions de l'emigració que acrediten la representativitat necessària en els termes que s'establisquen i que estiguen degudament inscrites en el Cens previst en esta Llei.

2. El Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior sol·licitarà anualment audiència a les Comissions competents de les Corts Generals per a informar sobre la situació de la ciutadania espanyola a l'exterior.

El Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior obrirà vies de col·laboració amb els òrgans de participació d'espanyols a l'exterior existents a les comunitats autònomes.

3. L'Administració General de l'Estat proveirà amb els mitjans adequats al Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior perquè pugui dur a terme les funcions assignades.

Article 11. *Atribucions del Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior.*

1. Són atribucions del Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior les següents:

a) Dur a terme o sol·licitar la realització d'estudis sobre qüestions i problemes que afecten la ciutadania espanyola a l'exterior.

b) Formular propostes i recomanacions en relació amb els objectius i aplicació dels principis inspiradors de la política d'atenció a la ciutadania espanyola a l'exterior.

c) Ser informat de l'actuació dels òrgans de l'Administració competents en matèria d'atenció a la ciutadania espanyola a l'exterior i retornats.

d) Conèixer i informar, amb caràcter previ, Avantprojectes de Llei i Projectes de Reials Decrets i d'Ordres relatius a les següents matèries, en l'àmbit de la seua competència: drets civils, drets laborals i protecció social, educativa i cultural, sempre que afecten directament els espanyols a l'exterior.

e) Aprovar el Reglament de funcionament del mateix Consell.

2. Les propostes, recomanacions, informes o acords que el Consell eleve al Govern seran remesos a través del Ministeri de Treball i Assumptes Socials.

Article 12. *Consells de Residents Espanyols.*

Els Consells de Residents Espanyols són òrgans de caràcter consultiu i assessor, adscrits a les Oficines Con-

sulars d'Espanya a l'exterior, la composició, elecció i règim de funcionament dels quals es regularan reglamentàriament.

Article 13. *Funcions dels Consells de Residents Espanyols.*

Els Consells de Residents Espanyols tenen les funcions següents:

a) Ser via de comunicació entre les comunitats d'espanyols a l'exterior i les corresponents Oficines Consulars.

b) Debatre i proposar a les Oficines Consulars les mesures relacionades amb la seua funció consular que contribuïsquen a millorar-la en l'àmbit de la seua circumscripció.

c) Assessorar i informar l'Oficina Consular en els assumptes que afecten la comunitat espanyola.

d) Difondre entre la comunitat espanyola les mesures adoptades per les Administracions Públiques en aquells temes que afecten els espanyols residents en la circumscripció.

e) Cooperar amb l'Oficina Consular o amb altres institucions espanyoles o locals per donar major caràcter institucional a aquelles activitats que es desenvolupen en benefici dels espanyols.

f) Col·laborar amb l'Oficina Consular en els processos electorals dels propis Consells de Residents Espanyols.

g) Participar, de la manera com reglamentàriament s'establisca en el procediment de concessió d'ajudes i subvencions establides a favor dels espanyols a l'exterior.

Article 14. *Organitzacions sindicals i empresarials.*

1. Els sindicats i les organitzacions empresarials participaran en aquelles matèries que afecten la representació i defensa dels interessos dels emigrants i retornats.

2. Els sindicats i les organitzacions empresarials participaran en els òrgans de representació de l'emigració de la manera com reglamentàriament es determine.

Article 15. *Dret d'associació.*

1. Els poders públics, en el marc de l'article 105 de la Constitució Espanyola, donaran suport al moviment associatiu dels espanyols a l'exterior i retornats a Espanya, i fomentaran especialment aquells centres i associacions que tinguen com a objecte la promoció sociocultural, així com les seues estructures federatives.

Per a garantir la continuïtat del moviment associatiu es fomentarà la participació activa dels joves en les organitzacions i associacions d'espanyols a l'exterior i retornats.

2. Les Administracions Públiques coordinaran les seues actuacions a fi d'aconseguir un millor i més eficaç aprofitament dels recursos públics, i afavoriran, a més, l'agrupació dels centres i associacions a través de federacions. Per a això s'efectuaran les oportunes avaluacions d'aquells programes o activitats subvencionats amb fons públics.

3. Es donarà suport, igualment, a les associacions d'espanyols retornats a Espanya, la finalitat de les quals siga la informació, l'assessorament i l'orientació al retorn i a les seues federacions, així com aquelles iniciatives que el col·lectiu d'emigrants retornats considere necessàries per a la seua integració i inserció laboral.

4. Reglamentàriament s'establirà un Cens d'Associacions i Centres constituïts a l'exterior en què s'inscriuran aquelles que siguen conformes amb el reconeixement dels drets fona-

mentals i llibertats que preveu la Constitució Espanyola. Tot això s'entendrà sense perjudici dels registres creats per les comunitats autònomes, en exercici de les seues competències, per al control i seguiment dels seus centres a l'exterior i d'aquells altres que pogueren crear-se en el futur.

5. Per a garantir la continuïtat del moviment associatiu, els poders públics fomentaran en les organitzacions, centres i associacions d'espanyols a l'exterior i de retornats:

- a) La participació de nous socis de nacionalitat espanyola.
- b) En especial, la participació activa dels joves de nacionalitat espanyola.
- c) La participació de persones d'altres nacionalitats.

Article 16. *Igualtat de gènere.*

Els poders públics evitaran qualsevol discriminació per raó de gènere en relació amb totes les polítiques i activitats previstes en esta Llei.

Per a això, es garantirà la no-discriminació per raó de gènere en l'accés als drets i prestacions, així com en la participació en l'àmbit associatiu, en els òrgans de representació institucional i en els altres òrgans que la norma preveu, tenint en compte la legislació vigent en matèria d'igualtat de gènere.

CAPÍTOL II

Drets socials i prestacions

Article 17. *Dret a la protecció de la salut.*

1. Els espanyols residents a l'exterior tindran dret a la protecció a la salut en els termes en què reglamentàriament s'establisca que, en tot cas, tindrà com a finalitat l'equiparació amb les prestacions del Sistema Nacional de Salut.

2. L'Estat promourà una atenció integral de la salut, atenent amb caràcter prioritari els majors i dependents que no tinguin recursos suficients. El contingut i abast d'esta atenció es desplegarà reglamentàriament i tendirà a l'equiparació amb el que es proporciona als majors i dependents que viuen a Espanya.

A este efecte, l'Estat podrà subscriure convenis preferentment amb les entitats públiques asseguradores o prestadores de cures de salut dels països on siga necessari garantir l'efectivitat del dret a la protecció de la salut. Si és el cas, podrà subscriure també convenis amb entitats asseguradores o prestadores privades, tenint en especial consideració les entitats o institucions espanyoles a l'exterior amb capacitat per a prestar l'atenció sanitària.

Article 18. *Drets en matèria de la Seguretat Social.*

1. L'Estat adoptarà les mesures necessàries perquè l'acció protectora de la Seguretat Social s'estenga als espanyols que es traslladen a l'exterior per causes de treball i als seus familiars en els termes establits en la legislació aplicable.

Amb este fi, l'Estat proveirà tot el que fóra necessari per a garantir als treballadors espanyols a l'exterior, en matèria de Seguretat Social, la igualtat o assimilació amb els nacionals del país de recepció, el manteniment de drets adquirits i la conservació de drets en curs d'adquisició, per mitjà de la celebració de Tractats i Acords amb els Estats receptors, la ratificació de Convenis Internacionals i l'adhesió a Convenis multilaterals.

2. L'Estat vetlarà per la conservació dels drets en matèria de Seguretat Social dels espanyols residents a l'exterior a través de Convenis, Tractats o Acords de Seguretat Social en matèria de Seguretat Social i així mateix l'Estat haurà d'establir fórmules que permeten als treballadors que residisquen a l'exterior i als que decidisquen retornar, l'abonament de les cotitzacions voluntàries al Sistema de Seguretat Social.

3. L'Administració General de l'Estat arbitrarà les fórmules més beneficioses per al reconeixement als treballadors espanyols a l'exterior de les prestacions econòmiques, derivades de les cotitzacions a la Seguretat Social, i en especial a les pensions derivades de l'extinta Assegurança obligatòria de Vellesa i Invalidesa.

Article 19. *Prestacions per raons de necessitat.*

1. L'Administració General de l'Estat, en els termes en què reglamentàriament s'establisca, garantirà el dret a percebre una prestació als espanyols residents a l'exterior que havent-se traslladat a l'exterior per raons laborals, econòmiques o qualssevol altres i havent complit 65 anys d'edat o estant incapacitats per al treball, es troben en una situació de necessitat per no tindre rendes o ingressos suficients per a cobrir les seues necessitats bàsiques, d'acord amb la realitat socioeconòmica del país de residència.

Estes prestacions podran ser compatibles amb les ajudes que atorguen les comunitats autònomes per a l'ajuda al retorn d'acord amb la legislació aplicable.

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials fixarà anualment la base de càlcul de la prestació per raó de necessitat, que només podrà revisar-se quan les oscil·lacions del tipus de canvi entre l'euro i la respectiva moneda local supere el 15 per cent.

2. L'Estat vetlarà per la conservació dels drets en matèria de Seguretat Social dels espanyols residents a l'exterior, a través dels pertinents Convenis, Tractats o Acords en la dita matèria. Així mateix, l'Estat haurà d'establir fórmules que permeten als treballadors que residisquen a l'exterior i als que es decidisquen a retornar, l'abonament de les cotitzacions voluntàries al Sistema de Seguretat Social.

3. L'Administració General de l'Estat regularà els mecanismes que permeten incorporar a la prestació, l'assistència integral de la salut i els servicis socials per a millorar la qualitat de vida dels majors o incapacitats per al treball. El Ministeri de Treball i Assumptes Socials establirà reglamentàriament el procediment de finançament, sense que pugua ser repercutida sobre l'esmentada prestació la totalitat del cost de la dita assistència.

Article 20. *Servicis Socials per a majors i dependents.*

1. A fi de promoure el benestar dels espanyols majors que residixen a l'exterior, els poders públics adoptaran les mesures necessàries per a potenciar la xarxa de servicis socials, i fomentaran, així mateix, la realització d'activitats encaminades a la consecució del seu benestar integral.

2. Els poders públics prestaran especial suport, en particular econòmic, a aquells centres i associacions d'espanyols a l'exterior i retornats a l'Estat espanyol que compten amb infraestructures adequades per a l'atenció de persones majors o en situació de dependència. S'incentivaran les xarxes que generen un millor aprofitament dels recursos públics.

3. Els poders públics, en el marc de la regulació de l'atenció a la dependència, desenvoluparan mesures específiques, especialment de caràcter assistencial, sanitari i farmacèutic, encaminades a la consecució del benestar integral de la ciutadania espanyola a l'exterior en

situació de necessitat, a fi d'aconseguir la gradual assimilació a les prestacions vigents del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, d'acord amb el que dispose la legislació vigent.

Article 21. Accions d'informació sociolaboral i orientació i participació en programes de formació professional ocupacional.

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes promouran el desenvolupament d'accions d'informació, orientació i assessorament a l'exterior, a través de la xarxa de consolats, ambaixades, centres estatals i autonòmics al món, associacions i mitjans de comunicació encaminades a facilitar la inserció sociolaboral dels espanyols residents a l'exterior, a través dels corresponents programes d'ajudes o de convenis amb entitats públiques o privades.

2. Els servicis públics d'ocupació fomentaran la participació dels espanyols residents a l'exterior i dels retornats en programes de formació professional, a fi de facilitar-ne la incorporació al mercat laboral o de millorar-ne la capacitat professional.

3. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes podran promoure accions concretes o establir acords amb organismes públics o privats dels respectius països per a facilitar, la incorporació al mercat laboral dels joves i de les dones amb especials dificultats d'inserció laboral, així com persones amb discapacitat.

Article 22. Drets en matèria d'ocupació i ocupació.

1. L'Estat promourà, a través del Sistema Nacional d'Ocupació, l'accés a la informació que permeti als espanyols demandants d'ocupació residents a l'exterior i als retornats, la busca d'ocupació i la millora de les seues possibilitats d'ocupació sense perjudi de la informació que, al mateix efecte, siga subministrada per les agències autonòmiques d'ocupació.

2. L'Estat vetlarà per les condicions del desplaçament de professionals i treballadors espanyols per empreses radicades a l'exterior i facilitarà la contractació de treballadors espanyols residents a l'exterior.

3. El Govern podrà establir visats de busca d'ocupació dirigits als fills o néts d'espanyols d'origen, d'acord amb la legislació específica d'aplicació. Els dits visats tindran un tractament preferencial.

CAPÍTOL III

Drets relatius a l'educació i a la cultura

Article 23. Dret a l'educació.

1. L'Administració General de l'Estat i les Administracions Autonòmiques, a fi que els espanyols residents a l'exterior compten amb una adequada atenció educativa, promouran mesures que afavorisquen el seu accés a l'educació en els seus nivells al seu país de residència a través dels mitjans que es consideren adequats.

2. A més, amb la finalitat de facilitar l'accés al sistema educatiu espanyol, els poders públics fomentaran l'existència de centres educatius públics a l'exterior per mitjà de convenis. Es fomentaran la realització d'estudis universitaris a Espanya per mitjà de la concessió de beques o la subscripció de convenis de col·laboració amb universitats espanyoles.

3. L'Estat promourà, igualment, l'accés a les universitats no presencials o a distància fomentant l'ocupació de les noves tecnologies.

4. L'Estat reconeixerà el dret a la participació dels professors, pares i alumnes en el control i la gestió dels

centres educatius espanyols a l'exterior, en els termes que reconega la legislació espanyola.

Article 24. Homologació, convalidació i reconeixement de títols i estudis estrangers.

L'Estat haurà d'adoptar les mesures necessàries per a la simplificació i agilització dels procediments d'homologació, convalidació i reconeixement de títols i estudis estrangers, a fi de facilitar la continuïtat dels estudis a Espanya i, si és el cas, la inserció en el mercat de treball, d'acord amb la normativa aplicable.

Article 25. Llengües i cultures espanyoles.

1. L'Estat arbitrarà els mecanismes necessaris per a facilitar als descendents d'espanyols residents a l'exterior el coneixement del castellà i podrà adoptar, en col·laboració amb les comunitats autònomes, les mesures necessàries per a afavorir el coneixement de les seues llengües cooficials.

Amb este fi, s'establiran els requisits més beneficiosos d'accés i funcionament d'estos programes per a garantir-ne la continuïtat i adaptar-los a les circumstàncies específiques de cada país, i es propiciarán els acords bilaterals o multilaterals amb els dits països a fi de facilitar el funcionament de tals programes.

L'Estat garantirà a xiquets i adults espanyols amb discapacitat una ensenyança de la llengua i cultura espanyoles degudament adaptada.

2. Els poders públics promouran la divulgació i el coneixement tant de la diversitat cultural espanyola com del patrimoni cultural comú. Per a això es comptarà amb els mitjans de comunicació audiovisual públics i per mitjà del suport als mitjans privats, tenint en compte la seua vocació exterior i fomentant el seu nivell de qualitat. A este fi, es comptarà amb la col·laboració de les associacions d'espanyols a l'exterior.

TÍTOL II

Política integral en matèria de retorn

Article 26. Finalitats de la política de retorn.

1. L'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes i les Corporacions Locals, promourà una política integral per a facilitar el retorn dels espanyols d'origen residents a l'exterior.

Amb este fi, els poders públics, per a un eficaç i eficient aprofitament dels recursos públics, coordinaran les seues actuacions perquè la integració social i laboral dels espanyols que retornen es realitze en les condicions més favorables.

2. Els poders públics adoptaran les mesures necessàries per a remoure els obstacles que dificulten als espanyols retornats l'accés a les prestacions o beneficis socials existents, en les mateixes condicions que els espanyols residents a Espanya.

L'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes, les Corporacions Locals i les Associacions d'Emigrants Retornats promourà una política integral per a facilitar el retorn dels espanyols d'origen residents a l'exterior.

3. Els poders públics desenvoluparan mesures dirigides a facilitar la protecció i el retorn de les espanyoles residents a l'exterior, i, si és el cas, els seus fills, víctimes de situacions de violència de gènere quan el país de residència no empare de manera suficient les víctimes d'estos delictes.

4. Els poders públics promouran l'accés a la vivenda dels emigrants retornats, tenint en compte les necessitats específiques d'este col·lectiu, a través de les administracions competents i en col·laboració amb les associacions de retornats.

Article 27. *Oficina Espanyola del Retorn.*

1. L'Administració General de l'Estat crearà l'Oficina Espanyola del Retorn, adscrita al Ministeri de Treball i Assumptes Socials, per a la qual cosa s'establiran els mitjans i recursos materials i tecnològics necessaris per a integrar tota la informació relativa a les normes, procediments administratius i mesures de suport existents en matèria de retorn, i tot això sense perjudi d'aquells drets o actuacions que estiguen reconeguts per les Lleis o actuacions sobre el retorn en vigor en les distintes comunitats autònomes.

2. L'Administració General de l'Estat podrà subscriure convenis o acords amb entitats públiques o privades sense ànim de lucre a fi de facilitar els tràmits que hagen de realitzar els espanyols per a retornar a Espanya, tenint en especial consideració les associacions d'emigrants retornats.

3. L'Administració General de l'Estat a l'exterior comptarà amb la dotació necessària de mitjans humans, materials i tècnics, per a facilitar als espanyols la planificació del seu retorn a Espanya, tenint en especial consideració la xarxa associativa a l'exterior i les associacions de retornats a Espanya.

4. Així mateix, les comunitats autònomes i les corporacions locals podran crear en els seus respectius territoris ens o agències equivalents als previstos en el paràgraf anterior, i en este cas les Administracions afectades intercanviaran la informació que resulte pertinent a eixos efectes.

Article 28. *Foment de l'ocupació.*

L'Estat i les comunitats autònomes promouran el desenvolupament d'un servici específic que planifique accions d'informació, orientació i assessorament encaminades a facilitar la inserció social i laboral dels espanyols retornats, a través dels corresponents programes d'ajudes o de convenis amb entitats públiques o privades, que tindrà com a objectiu la seua inserció en el mercat de treball donant suport molt especialment a les iniciatives d'inserció laboral, projectes d'ocupació i autoocupació que promouran les Associacions d'Emigrants Retornats.

A este efecte, en el marc de la política d'ocupació, el Pla Nacional de Reformes podrà considerar col·lectiu prioritari d'actuació els retornats i els seus familiars, a fi de potenciar les seues possibilitats de trobar ocupació i de millora de la seua ocupabilitat.

En este sentit, es duran a terme, especialment, les reformes necessàries per a simplificar els tràmits relatius a l'homologació de titulacions acadèmiques i professionals i dels permisos de conduir, així com l'accés a les ofertes d'ocupació del Sistema Nacional d'Ocupació i dels Servicis Europeus d'Ocupació i la possibilitat d'inscriure's com a demandant d'ocupació.

TÍTOL III

Relacions entre les Administracions Públiques

Article 29. *Cooperació entre les Administracions Públiques.*

1. L'Estat i les comunitats autònomes hauran de cooperar per garantir l'efectivitat dels drets i deures que

la present Llei reconeix als espanyols a l'exterior i als retornats a Espanya.

Amb este fi, els poders públics prestaran assistència per a millorar l'eficàcia i eficiència de les seues actuacions en l'àmbit de la protecció dels espanyols a l'exterior i, especialment, en l'atenció als espanyols que retornen a Espanya, intercanviant la informació necessària per a una millor coordinació de les respectives actuacions; s'hauran de garantir, en tot cas, les competències que tinga atribuïdes cada Administració Pública de conformitat amb el sistema de distribució competencial vigent.

2. En l'àmbit del Ministeri de Treball i Assumptes Socials es constituirà una Comissió, com a òrgan de cooperació multilateral, d'àmbit sectorial, de la qual formaran part representants de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes i en la qual podran participar representants de l'Administració Local quan es tracten temes que afecten l'àmbit de les seues competències.

Article 30. *Convenis de col·laboració entre l'Estat i les comunitats autònomes.*

1. L'Administració General de l'Estat podrà celebrar convenis de col·laboració amb els òrgans corresponents de les Administracions de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències respectives i, particularment, quant al retorn, de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Les Administracions Públiques podran acordar la realització de plans i programes conjunts en matèries de competència concurrent.

Article 31. *Coordinació de les actuacions dels poders públics.*

A fi d'aconseguir la complementarietat de les actuacions i evitar la duplicitat dels programes i mesures de suport a favor dels espanyols residents a l'exterior i dels retornats, els poders públics impulsaran l'establiment de mecanismes de coordinació entre les distintes Administracions Públiques competents.

Disposició addicional primera. *Portal de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior.*

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials crearà el Portal de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior, com a punt d'informació integral en Internet.

A fi de mantindre actualitzada la informació que s'oferix en el portal, les Administracions Públiques coordinaran puntualment amb el Ministeri de Treball i Assumptes Socials tota la informació rellevant en esta matèria.

Disposició addicional segona. *Adquisició de la nacionalitat espanyola pels descendents d'espanyols.*

El Govern, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta Llei, promourà una regulació de l'accés a la nacionalitat dels descendents d'espanyols i espanyoles que estableisca les condicions perquè puguem optar per la nacionalitat espanyola, sempre que son pare o sa mare haja sigut espanyol d'origen, amb independència del lloc i de la data de naixement de qualsevol d'ells.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroga la Llei 33/1971, de 21 de juliol, d'Emigració i totes aquelles normes que contradiguen el que estableix la present Llei.

Disposició final primera. *Modificació del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 2, del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que quedarà redactat de la manera següent:

«Els transportistes, agents consignataris, representants, treballadors i, en general, les persones físiques o jurídiques que en moviments migratoris.»

Dos. Es modifica la rúbrica del Capítol IV del text refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que quedarà denominat:

«Infraccions en matèria de moviments migratoris i treball d'estrangers.»

Tres. Es modifica la rúbrica de la Secció 1a del Capítol IV i els seus articles 33, 34, 35 i 36 del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, als quals es dóna la redacció següent:

«SECCIÓ 1a. INFRACCIONS EN MATÈRIA DE MOVIMENTS
MIGRATORIS

Article 33. *Concepte.*

Són infraccions en matèria de moviments migratoris laborals les accions o omissions dels subjectes als quals es referix l'article 2.4 tipificades i sancionades de conformitat amb la present Llei.

Article 34. *Infraccions lleus.*

Constitueix infracció lleu la modificació de les condicions de l'oferta de treball per a desplaçar-se a l'exterior, si no causa perjudici greu per al treballador.

Article 35. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

1. La modificació de les condicions de l'oferta de treball per a desplaçar-se a l'exterior, si causa perjudici greu per al treballador.

2. L'ocultació, falsificació o rectificació de clàusules substancials d'un contracte de treball per a desplaçar-se a l'exterior.

3. El desplaçament del treballador al país d'acollida sense la documentació necessària o la retenció injustificada per l'empresa de la dita documentació.

4. La contractació de marins espanyols per compte d'empreses armadores estrangeres realitzada per persones o entitats no autoritzades per l'autoritat laboral per a realitzar eixa comesa.

Article 36. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus:

1. L'establiment de qualsevol tipus d'agències de reclutament.

2. La simulació o engany en la contractació dels treballadors que es desplacen a l'exterior.

3. L'abandó de treballadors desplaçats per part de l'empresari contractant o dels seus representants autoritzats.

4. El cobrament als treballadors de comissió o preu per la seua contractació.

5. L'obtenció fraudulenta d'ajudes als moviments migratoris, ja siguin individuals o de reagrupació familiar, o la no aplicació o aplicació indeguda de les dites ajudes.»

Quatre. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 40 del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que tindrà la redacció següent:

«1. Les infraccions en matèria de relacions i ocupació, en matèria de Seguretat Social, sense perjudici del que disposa l'apartat 3 següent, en matèria de moviments migratoris i treball d'estrangers, així com les infraccions per obstrucció se sancionaran.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Esta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1. 2a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'emigració.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el Govern perquè, en l'àmbit de competències de l'Estat, dicte totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament de la present Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22689 LLEI 41/2006, de 26 de desembre, de creació del Consell General de Col·legis Oficials d'Educadores i Educadors Socials. («BOE» 309, de 27-12-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, modificada per les Lleis 74/1978, de 26 de desembre, de normes reguladores dels Col·legis Professionals i 7/1997, de 14 d'abril, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de Col·legis Professionals, estableix en l'article 4.4, que quan estiguen constituïts uns quants Col·legis de la mateixa professió d'àmbit inferior al nacional existirà un Consell General, per a la creació del qual cal una Llei d'Estat, segons el que preveu l'article 15.3 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del Procés Autòmic.